Temps Pasqual - Ascensió del Senyor

Per Administrador el dg., 01/06/2014 - 09:00

Ac 1,1-11
Ef 1,17-23
Mt 28,16-20

Com el núvol que es dissipa i se'n va, així aquell que baixa al país dels morts, ja no en puja. ***No retorna per habitar casa seva, i la pròpia llar no el vol conéixer més*** **(Job 7,9)** . -És com parla **la veu de la desesperança** en l'home, immers en la seva possibilitat natural de criatura. **-Tanmateix** el Fill de l'home **s'anorreà** i va emprendre el seu DESCENS fins la mort, lliurament i per amor. -El premi d'aquella entrega fou el **triomf** de la seva *humanitat* i obtenir una multitud de *germans* i de *fills* per a Déu. -HORES D'ARA *tenim la nostra ciutadania al cel, on és el Crist* (Fil 3,20) i *juntament amb JC,* ***ens ha ressuscitat*** *en les regions celestials* (Efes 2,6). -Ajuda'ns, Senyor, a reconéixer la profunditat del MISTERI –teu i nostre- del que participem per la teva Gràcia i per la fe i el baptisme en l'Esperit, que ens regala el nou model d'***accés*** al Crist Vivent: ***Us convé que me'n vagi*** , garantirà Jesús als seus timorencs deixebles: *D'aquí a poc ja no em veureu, però poc després* ***em tornareu a veure.*** *Us dic amb tota veritat que plorareu i us doldreu.. però la vostra tristesa es convertirà en alegria:* del Jesús *en la carn*, circunscrit a un temps i un espai físic, passem al *Crist* ***Vivent i omnipresent:*** el do de l'Esperit (quan l'entregava morint a la Creu i en l'aparició del Ressuscitat marquen una frontera concretada en una *aparent* invisibilitat, significada per ***l'Ascensió*** que avui celebrem). L'experiència de fe en confirma la seva *presència* en la pregària i la gosadia de la fe. Es tracta d'aquell *ciego y oscuro salto* de què parla Sant Joan de la Creu i que ho possibilita, tant el do de Crist com la Gràcia rebuda per a respondre'l. Sovint quan arriba aquesta diada m'hi veig –i us imagino- confrontats al problema del *llenguatge religiós:* avui celebrem la festa i el misteri de l'ASCENSIÓ DEL Senyor. Què hi ha darrera d'aquest terme? Què ens cal imaginar?. Per molt que us pugui semblar peregrina l'expressió, goso i m'avanço a dir que es tracta d'una ***ascensió*** *política* i, de cap manera, *metereològica* –vull dir que la ***mutació*** és de *categoria i de nivell-* i que cal renunciar a la curiositat del *reportatge d'un enlairament* ***espacial:*** la ***humanitat*** de Jesús, *el Crist Fill de Déu* –unida a la ***Divina Naturalesa*** en la *única* ***Persona de JC, EL SENYOR-*** assoleix la ***plena GLORIFICACIÓ*** i com a ***humana*** que és, fa que, ***també nosaltres –en Ell-*** *ens trobem ja com a introduits en una realitat objectiva i vivencial de* ***glorificats.*** Per tal de llegir bé l'Escriptura cal tenir present una dada important: no resulta gens fàcil això de *comunicar amb paraules* una realitat que trascendeix l'habitual llenguatge *creatural:* els escriptors bíblics, per tal de lliurar-nos llur experiència de la *Revelació,* s'estimen més de transmetre'ns **el que vol dir** *un fet,* que no pas *el fet* per ell mateix, que demana un plus de intel·ligència i acolliment espiritual de l'oient ***receptiu,*** entès d'acord amb els principis del llenguatge, i del recolzament de la *Gràcia* i en continuïtat amb la Història bíblica i, també, naturalment, en el context de les regles del seu temps. L'ASCENSIÓ del Senyor s'expressa amb tres *metàfores* ***espacials*** en la nostra professió de la fe (el *Crec en un Déu*): el propi títol de la festa = ***Ascensió*** - ***Seu a la dreta*** *del Pare* ***– Va pujar*** *al cel.* Sense dubtes aquest tret característic sintetitza en dos verbs tot l'itinerari de Crist com una *dialèctica* entre el seu *DESCENS als abismes de l'home –profunda davallada: obedient fins a la mort, i una mort de creu- i un altre ASCENS a la* ***divinització*** *de l'home, duent-se al cel la nostra cautivitat.* Semblaria aquí oportú recordar el verset, avui sentit, de la **1ª carta de Sant Pere,** exhortant *a saber donar* –a qui ens interrogui- *raó de la coherència de la nostra esperança.* Aquest enfocament de la **trajectòria de Crist** no és pas gratuit: a) Una concepció **cosmològica** del passat (més *cultural,* que no pas ***religiosa*****)** i comú a moltes altres ancestrals civilitzacions, situa el **sheol,** o lloc dels morts, ***a les profunditats subterrànies,*** en tant que els diferents **cels,** a *les altures*. b) Segurament això va lligat a l'espontània **valoració simbòlica** que hom otorga als conceptes d'***adalt-abaix*** que faran que cap de nosaltres *s'encongeixi* quan està content, ***i a l'inrevès,*** quan ens trobem aclaparats o ens sentim, pecadors.. c) No cal imaginar-se que –en sentit teològic- les nocions de **cel / infern** presuposin la metàfora ***espacial.*** Només haurem de descobrir en elles l'*expressió JOIOSA d'haver trobat el Senyor* o –millor encara**-** *de que Ell ens hagi trobat –ple reeiximent (en Crist) del nostre ésser* **cridat –**com remarquen els cristians d'Orient- a la ***divinització.*****En una paraula:** quan el NT utilitza aquestes categories d'**espai**, s'ha de pensar, sobre tot, en *categories* ***morals –***no *físiques*-. Si això es té present (hi ha confusió sovint), ja no restarem sorpresos davant afirmacions de la fe com l'afirmació de Crist ***davallant als inferns =*** *va morir de debó, o* ***se'n pujà al cel, seu a la dreta del Pare =*** *JC* ***és Senyor, i ja regna.*** Ja us puc dir ara –després dels aclariments- que trobo molt encertades les expressions d'***ASCENS al cel,*** **ja que** palesen tant un **misteri de Crist** com un **altre de ben nostre.** ¿No creieu pregon i correcte qualificar com a ***DESCENS al lloc dels morts, l'anorreament*** del Fill de Déu, que és Crist, **per l'Encarnació i per l'audàcia del misteri redemptor?:** es va com buidar-se del que ell és... per a trobar-nos com a **germans.** ***I un cop arribat al punt més baix de l'anorreament -a la desolació de la Creu-*** **i mitjançant la Resurrecció i la seva Ascensió glorioses,** ***TORNA AL PARE,*** **però ja no pas sol, sinò** ***amb nosaltres*** **com a botí seu de guerra –preu de sang-** ***DUENT-SE UN SEGUICI DE CAPTIUS*** **(l'expressió és d'Efesis 4,8), de manera que mai ja no siguem altre cop** ***esclaus de la mort ni d'un destí sense cor ni ulls.*** Hores d'ara –***captius ja en l'esperança i, alhora, ja enlairats en Crist al terme gloriós i salvats,*** *vivim en l'etapa de l'Esperit i de l'Església..* ***fins que el torni i ens retrobi*** *al terme de l'existència terrenal.* Vet aquí com ens cal confessar que **el misteri de l'Ascensió** l'hem de considerar com a *misteri central* del Cristianisme i, per això, hom li reserva un tan rellevant paper a la nostra Professió de Fe: se'ns està dient que **Jesús se n'ha anat SENSE abandonar-nos.** És amb nosaltres on ara som *caminants i,* igualment, per tota l'eternitat al cel –*on viurem per sempre*- És per això –**i amb totes les conseqüències-** que restem constituïts com a ***ciutadands de DOS MONS:*** cadascun d'ells *manté sencera llur seriositat i, ni l'un ni l'altre els podem ignorar o posar entre parèntesi,* doncs l'un i l'altre conserva llurs lleis i llurs exigències. Cal, doncs, assimilar el que avui llegiem a l'Evangeli de Mateu com a darrer recordatori de Jesús: ***JO SERÉ AMB VOSALTRES CADA DIA FINS A LA FI DEL MÓN –****amb els* ***caminants*** i *amb els* ***glorificats-.*** Vet aquí una forma inèdita de *PRESÈNCIA,* ***diferent*** de la que veiem en Jesús de Natzaret, ja que ara ja

no el pot contenir un punt a l'espai ni al temps: **Ell és** –ara- (per la seva *Glorificació*) ***Universal i Vivent*** **arreu:** *Déu m'ha donat* –dirà als Apòstols- *plena autoritat al cel i a la terra / Ells, tanmateix,* ***resten*** *al món., encara que no són del món.* ***Jo prego per ells:*** Veieu aquí un **repte** i un **misteri** que expressen molt bé **la tensió cristiana.**